

Korte resumeer af foredrag ved Palæontologisk Klubs temamøde 6. juni 1984 om: Jura i Nordvesteuropa og Nordatlanten

Gunver Pedersen (Institut for almen Geologi, København):

Muslingefaunaen i Fjerritslev Formationen (N. Jura)

Fjerritslev F.'s muslingefauna er undersøgt i 21 borekerner fra Gassum 1, som ligger centralt i det danske bassin. Mængdeforholdet mellem epi- og infaunale suspensionsædere, samt infaunale sedimentædere inden for samme sedimentære facies ændres op gennem sekvensen. Samtidigt hermed varierer diversiteten af benthoniske ostracoder og foraminiferer. Faunaændringerne tilskrives ændringer i bundvandets iltindhold og relateres til perioder med stigende vanddybde, som tillige kendes fra andre områder i NV-Europa.

Ingrid Salinas (Institut for historisk Geologi og Palæontologi, København):

Palæotemperatur bestemt ved ilt-isotoper fra mollusk-skaller fra Kimmeridge Clay (Ø. Jura) i S-England

Mollusk-faunaen fra Kimmeridge Clay ved Westbury har bevaret sin oprindelige skalstruktur; herved er de oprindelige C- og O-isotoper også bevaret. Palæotemperatur-bestemmelser kan derfor laves på skallerne fra muslinger og ammonitter. Begge grupper indicerer vandtemperatur på ca. 20°C i tidlig Kimmeridgien.

Torsten Hoelstad (Institut for historisk Geologi og Palæontologi, København):

En palynologisk undersøgelse af Bagå Formationen, øverste Nedre Jura – Mellem Jura, Bornholm

Et 103 meter mægtigt afsnit af Bagå Formationen på Bornholm er beskrevet lithologisk og undersøgt palynologisk.

70 spore/pollen morpho-typer er iagttaget og behandlet systematisk. Specielt er morpho-slægterne *Deltoidospora*, *Tripartina*, *Manumia* og *Lycopodiumsporites* indgående behandlet. Desuden er diagnosen for *Manumia variverrucata* emenderet.

Baseret på de palynologiske data er det muligt at opstille 3 biozoner. Grænsen mellem de to nederste biozoner kan ved korrelation til ammonitzonerede lagserier i England, Holland og DDR bestemmes til grænsen mellem Nedre Jura og Mellem Jura. Dette, samt sammenligninger med undersøgelser i Skåne, daterer det undersøgte profil af Bagå Formationen til Sen Toarcian – Mellem Jura. En nærmere øvre afgrænsning kan på nuværende tidspunkt ikke udpeges.

Ud fra lithologien samt det totale fravær af marine palynomorfer foreslås flodslettemiljøet som det fremherskende. Den regressive natur af Bagå Formationen bekræftes af en udpræget tendens til grovere sedimenter i de yngste afsnit, således ses mudderstrømme stammende fra det alluviale vifteformede miljø øverst i profilet.

Stefan Piasecki: (Grønlands Geologiske Undersøgelse, København):

Dinocyst stratigrafi i Øvre Jura, Østgrønland

I den øvre del af Hareelv Formationen på Jameson Land er der indsamlet en del nye prøver, bl.a. som kerneboringer. Ud fra indholdet af dinoflagellat cyster kan formationen dateres ved sammenligning med stratigrafien på Milne Land. Resultaterne afviger ikke væsentligt fra ammonit dateringerne, men tykkelsen af formationen anslås til at være større end tidligere antaget.

Enkelte stratigrafiske niveauer kan korreleres mod syd til England og mod nord til Wollaston Forland, mens de ikke er påvist i Peary Land og andre undersøgte højarktiske bassiner.

Henrik Nøhr Hansen (Institut for historisk Geologi og Palæontologi, København):

Dinocyster og palynofacies i Kimmeridge Clay, Sydengland

Tre ammonitzoner fra nedre Kimmeridge Clay, Westbury er undersøgt for dinocyster, sekvensen kan henføres til dinocyst-zonen med *Endoscrinium luridum*. Zonen kan opdeles i to subzoner. På samme materiale er anvendt LECO/Rock-Eval kerogen analyse og visuel kerogen analysemetoder for at få et overblik over kerogen sammensætningen i og omkring en olieskifer i forbindelse med problematikken om anoxiske miljøer.